

תת"ע 10766/05/23 - מדינת ישראל נגד ואסף עזאיזה - בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד
תת"ע 10766-05-23 מדינת ישראל נ' עזאיזה

לפני
בעניין: המאשימה
כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד מיטל יעקב ועו"ד
נופר זונטג
נגד
הנאשמים
ואסף עזאיזה - בעצמו

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירה של אחיזה בטלפון הנייד בזמן נהיגה, שלא באמצעות דיבורית, לפי תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
2. על פי עובדות כתב האישום בהן הורשע, ביום 16.2.22 הנאשם נהג ברכבו בכביש 6, כשהוא אוחז בידו בטלפון הנייד בעת שהרכב בתנועה.
3. ב"כ המאשימה בטיעונו הפנה לערך החברתי שנפגע, לכך שמדובר בעבירה שעלולה לגרום לתאונות דרכים, עוד הפנה לאסופת פסיקה לגבי הענישה הנוהגת, וציין כי בית המשפט אינו מוגבל לרכיב קנס בלבד. ב"כ המאשימה הפנה לעברו התעבורתי של הנאשם, הכולל, בין היתר, 12 הרשעות קודמות בעבירות דומות, ועתר להטיל על הנאשם פסילה בפועל שלא תפחת מ-3 חודשים לצד פסילה על תנאי וקנס.
4. ב"כ הנאשם ציין כי אין לזקוף לחובת הנאשם את מימוש זכותו להישפט בגין עבירת קנס. לדברי ב"כ הנאשם בית המשפט יכול להטיל לכל היותר קנס גבוה פי 1.25 מהקנס המקורי, וגם זאת בנסיבות מסוימות שלא מתקיימות בעניינו של הנאשם. עוד טען כי בית המשפט נעדר סמכות להטיל רכיבי ענישה נוספים מעבר לקנס. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בסכום הקנס שקבע המחוקק - 1000 ₪.

דין

מתחם העונש ההולם

5. **הערך המוגן** שנפגע בביצוע העבירה שביצע הנאשם, הוא שלומם וביטחונם של ציבור המשתמשים בדרך. **מידת הפגיעה בערך המוגן**, אינה ברף גבוה. האירוע עצמו הסתיים ללא נפגעים בגוף או ברכוש. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה**, נתתי דעתי לכך שהעבירה בוצעה עת נהג הנאשם בדרך מהירה, בכביש 6,

כשהוא אווז את הטלפון בידו.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, הרי שבמרבית המקרים, נהגים מקבלים קנס לתשלום על סך של 1000 ₪. במקרים בהם מוגשות בקשות להישפט ומתנהלים דיונים מנעד הענישה רחב יותר וכולל גם עונשים נוספים בדמות פסילות בפועל ועל תנאי, קנסות בסכומים גבוהים יותר והתחייבויות כספיות.
ראו למשל:

- רע"פ 7382/20 **ניסים אקוקה נ' מדינת ישראל** (10.11.2020): המבקש הורשע בהעדרו בעבירה של שימוש בטלפון הנייד בזמן נהיגה שלא באמצעות דיבורית, ונדון לפסילה בפועל בת 4 חודשים, פסילה מותנית בת חודשיים למשך שנתיים וקנס בסך 3,000 ₪. בקשה לביטול פסק הדין נדחתה. ערעורו של המבקש נדחה. בית המשפט המחוזי קבע כי בשל העובדה שמדובר בנאשם רצידיביסט שלחובתו הרשעות קודמות רבות, פסילת רישיון נהיגה בגין עבירה של שימוש בטלפון בזמן נהיגה אינה חורגת ממדיניות הענישה הנוהגת.
- בקשת רשות הערעור נדחתה. בית המשפט העליון קבע כי עונש של פסילה בעבירה מסוג "ברירת משפט", אינו מהווה חריגה קיצונית ממדיניות הענישה הראויה והנוהגת, במיוחד לאור עברו התעבורתי של המבקש הכולל 85 הרשעות קודמות, מהן 10 דומות.
- רע"פ 863/19 **אברהם נסים זגורי נ' מדינת ישראל** (3.2.19): המבקש הורשע בהעדרו בעבירה של שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, ונדון לפסילה בפועל למשך חודש, פסילה על תנאי וקנס בסך 2,000 ₪. בקשה לביטול פסק הדין נדחתה. עברו התעבורתי של מבקש כולל 54 הרשעות קודמות מהן 5 הרשעות בעבירות דומות. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.
- רע"פ 2575/17 **רון גייארני מדינת ישראל** (6.9.17): המבקש הורשע בהעדרו בעבירה של שימוש בטלפון הנייד בזמן נהיגה שלא באמצעות דיבורית. המבקש נדון לפסילה בפועל למשך חודשיים, הפעלת פסילה על תנאי במצטבר- בסך הכל 6 חודשי פסילה, 4 חודשי פסילה על תנאי וקנס בסך 1,500 ₪. למבקש 107 הרשעות קודמות מתוכן הרשעות חוזרות בגין שימוש במכשיר טלפון נייד. בקשה לביטול פסק דין נדחתה. ערעורו של המבקש נדחה וגם בקשת רשות ערעור נדחתה.
- רע"פ 2193/14 **איהאב עיאט נ' מדינת ישראל** (13.4.14): המבקש הורשע בהעדרו בגין ביצוע עבירה של שימוש בטלפון הנייד בזמן נהיגה שלא באמצעות דיבורית. המבקש לא התייצב לדיון שנדחה לבקשתו. המבקש נדון ל-30 ימי פסילה בפועל, קנס בסך 2,000 ₪ ו-6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים. למבקש עבר תעבורתי מכביד הכולל 61 הרשעות מהן 6 עבירות חוזרות של שימוש בטלפון בזמן נהיגה. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור. בקשת רשות ערעור נדחתה גם כן.
- עפ"ת (מרכז) 33465-10-21 **מוחמד עבדאללה נ' מדינת ישראל** (23.6.22): המערער נדון בהעדרו והורשע בביצוע עבירה של שימוש בטלפון הנייד בזמן נהיגה שלא באמצעות דיבורית. למערער 280 הרשעות קודמות מהן 20 של שימוש בטלפון הנייד. נדון לקנס בסך 10,000 ₪, 12 חודשי פסילה בפועל ופסילה על תנאי בת 6 חודשים למשך 3 שנים. בית משפט קמא קבע כי המערער בנהיגתו מהווה "פצצה מתקתקת" וכי יש להרחיקו מהכביש לזמן ממושך. בקשה לביטול פסק הדין נדחתה. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור על חומרת העונש, וקבע כי הגם שעברו של המערער מכביד ומצדיק ענישה מחמירה, יש לקחת בחשבון את העובדה כי רוב הרשעותיו הינן בעקבות תשלום קנסות והפעם היחידה שביצע עבירה מסוג הזמנה לדיון הייתה עבירת מהירות משנת 1993. בית המשפט המחוזי קבע שהענישה שהוטלה על המערער מהווה "קפיצת מדרגה" שאינה הולמת הן ביחס לרמת הענישה הנוהגת והן ביחס לעונשים שהוטלו

על המערער עד היום. בית המשפט המחוזי העמיד את גובה הקנס על סך של 4,000 ₪, קיצר את תקופת הפסילה והעמידה על 5 חודשים, והעמיד את הפסילה המותנית על 3 חודשים למשך 3 שנים.

עפ"ת (תל אביב) 10116-09-20 צ'רנוביצקי מיכל נ' מדינת ישראל (14.9.20):

המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של שימוש בטלפון נייד בזמן נהיגה שלא באמצעות דיבורית, ונדונה לפסילה בת חודש, פסילה מותנית בת חודשיים למשך 3 שנים וקנס בסך 2,000 ₪. למערער 15 הרשעות קודמות מתוכן 7 הרשעות בגין אותה עבירה. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור באופן חלקי, ביטל את רכיב הפסילה בפועל והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם.

עפ"ת (מרכז) 59611-08-21 אישייב ולדיסלב נ' מדינת ישראל (20.11.2021):

המערער הורשע בהעדרו בעבירה של שימוש בטלפון הנייד בעת נהיגה שלא באמצעות דיבורית. המערער נדון לפסילה בפועל למשך חודש, פסילה על תנאי וקנס בסך 2,500 ₪. למערער 27 הרשעות קודמות 3 מתוכן בעבירה דומה. בקשה לביטול פסק הדין נדחתה. בית משפט המחוזי דחה את הערעור.

עפ"ת (מרכז) 26567-03-21 בן שבת צביקה נ' מדינת ישראל (30.5.21): המערער

הורשע בהעדרו בעבירה של שימוש בטלפון הנייד בזמן נהיגה שלא באמצעות דיבורית ונדון לפסילה בפועל למשך חודש, פסילה על תנאי וקנס בסך 2,000 ₪. בקשה לביטול פסק הדין נדחתה. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וקבע כי - "העונש שהוטל על המערער אינו מחמיר בהתחשב בסיכון הנשקף משימוש בטלפון בזמן נהיגה, ולאור עברו הלא תקין של המערער, הכולל עבירות דומות של שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, אחת מהן שהתבצעה כאמור, בחודש ינואר 20, בעת שההליך בבית משפט קמא בגינה של העבירה שבפנינו טרם הסתיים."

עפ"ת (ב"ש) 27975-06-19 דן אברהם וקנין נ' מדינת ישראל (17.7.19): המערער

הורשע בביצוע עבירה של שימוש בטלפון הנייד בזמן נהיגה שלא באמצעות דיבורית, ונדון ל- 4 חודשי פסילה, קנס בסך 2,000 ₪ וחודשיים פסילה על תנאי למשך שנתיים. המערער התייצב לדיון אך בחר לעזוב את האולם בטרם נדון עניינו ועל כן, נשפט בהעדרו. בית משפט קמא דחה בקשה לביטול פסק דין שהוגשה. בית משפט המחוזי דחה את הערעור וציין - "מי שבחר לבקש להישפט, נוטל על עצמו סיכון כי יוטל עליו העונש המתחייב מהעבירה ולא תינתן לו ההנחה הגלומה בבירור המשפט". עוד ציין כי - "לא ניתן להפריז בחומרתה של העבירה האמורה ובתרומתה למגפת תאונות הדברים, ובנסיבות אלו, העונש שהוטל על המערער הולם את חומרת העבירה ואת עברו התעבורתי."

עפ"ת (ב"ש) 20505-12-18 עידן יחזקאל נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (4.2.19):

המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של שימוש בטלפון הנייד בזמן נהיגה שלא באמצעות דיבורית. המערער נדון ל-30 ימי פסילה בפועל, קנס בסך 2,000 ₪ וחודשיים פסילה על תנאי למשך שנתיים. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור הן ביחס להכרעת הדין והן ביחס לחומרת הענישה.

תת"ע (עכו) 13688-02-20 מדינת ישראל נ' אברהם אלימלך (4.4.22): הנאשם

הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של שימוש בטלפון בזמן נהיגה שלא באמצעות דיבורית. הנאשם בעל עבר תעבורתי מכביד הכולל 85 הרשעות מתוכן 13 דומות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם כולל קנס ופסילה מותנית עד 4 חודשי פסילה. הנאשם נדון לפסילה בפועל בת חודשיים, 3 חודשי פסילה על תנאי וקנס בסך 2,000 ₪.

תת"ע (אשדוד) 10840-02-19 מדינת ישראל נ' חיים שלי (29.5.19): הנאשם הורשע

בהעדרו בביצוע עבירה של שימוש בטלפון הנייד בזמן נהיגה שלא באמצעות דיבורית. בית המשפט ציין כי משהגיע ההליך לפתחו, אין הוא כבול לקנס המקור הקבוע לצידה של העבירה, ויש לשקול שיקולים

נוספים. הנאשם נדון ל-4 חודשי פסילה בפועל, קנס בסך 3,000 ₪ וחודשיים פסילה על תנאי למשך שנתיים.

ראו גם: רע"פ 7223-06 יהודה יולזרי נ' מדינת ישראל (12.9.06); עפ"ת (לוד) 57890-12-13 יוסף נ' מדינת ישראל (9.3.14); עפ"ת (ב"ש) 7024-06-12 עדוי עורסאן נ' מדינת ישראל (15.10.12); תת"ע (עכו) 4508-07-21 מדינת ישראל נ' שוכרי אבו רומי (27.12.21).

6. אין בידי לקבל את טענת ב"כ הנאשם כי בית המשפט מוסמך להטיל קנס שלא יעלה על סכום הגדול פי 1.25 מהקנס המקורי וכי בית המשפט אינו מוסמך להטיל רכיבי ענישה נוספים. ראשית, סעיף 62 לפקודת התעבורה מסמך את בית המשפט להטיל קנס שגובהו לא יעלה על פי 1.25 מהסכום הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין (ולא רק פי 1.25 מסכום הקנס המקורי כפי שטען ב"כ הנאשם). הסכום הנקוב בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין הוא 14,400 ₪. שנית, סעיף 35 לפקודת התעבורה מסמך את בית המשפט שהרשיע אדם בעבירת תעבורה, נוסף לכל עונש, גם לפסול אותו מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, לצמיתות או לתקופה מסוימת כמפורט באותו סעיף.

בית המשפט אינו כבול לגובה הקנס שנקבע בצו עבירות הקנס. בית המשפט נחשף לנתונים ועליו לשקול מגוון שיקולי ענישה לרבות ותק נהיגה, עבר תעבורתי, חלופי הזמן מהמועד שנועד לתשלום הקנס המקורי ועד למועד מתן גזר הדין וכו'.

ראו בעניין זה את דברי בית המשפט בע"פ (באר-שבע) 4510/07 - פרבשטיין יחזקאל נ' מדינת ישראל (11.2.08):

"ההסדר המאפשר לאזרחים לשלם תשלום של קנס, לצד ביצוע העבירה, נועד לייעל את מערכת אכיפת החוק בעבירות מסוימות, אותן מצא לנכון המחוקק לראות כעבירות קלות אשר אינן מחייבות את הפעלת מנגנון המערכת השיפוטית והטרדת האזרח להופיע בפני מערכת זו, עבירות אשר לצידן נקבעו ברירות קנס.

מנגנון זה של ברירת קנס מהווה תמריץ חיובי הדדי. מצד אחד "מעודד" מנגנון זה את האזרח להודות בביצוע העבירה אותה ביצע, "להנות" מתשלום ברירת קנס, שהינו נמוך מן המקובל ובכך לחסוך לעצמו אובדן זמן יקר ומן הצד האחר חוסך למערכת המשפט אובדן ימי שיפוט יקרים "במחיר" של ענישה מקלה - בצורת ברירת הקנס.

תמריץ חיובי זה מגולם כאמור בשיעור גובה הקנס הנמוך הקיים לצד העבירה.

כאשר בוחר האזרח שלא לשלם את ברירת הקנס ומבקש את יומו בבית משפט, נחשף הוא בין השאר לסיכון, לפיו בסופו של יום, אם ימצא אשם, יושת עליו עונש בהתאם למדיניות ענישה נוהגת בבתי המשפט, שהינה בעקרון נעדרת תמריצים חיוביים בדומה לתמריצים הקיימים לצד ברירות הקנס.

במקרה דנן, כאשר נדרש בית המשפט לשמוע את הראיות, להכריע את דינו של הנאשם וכן לגזור את דינו, לא יהנה הנאשם מהקלה בעונש בדומה לנאשם אשר הודה וחסך מזמנו של בית המשפט ובוודאי שלא יהנה מן התמריץ המיוחד הקיים לצד ברירת הקנס ואין לכבול את בית משפט לגובה ברירת הקנס, בבחינת מדיניות ענישה מנחה. " (פסקה 5 עמוד 3)

ראו גם: רע"פ 7223/06 יהודה יולזרי נ' מדינת ישראל (12.9.06); ע"פ (תל-אביב-יפו) 70573/02 - שולמן בוריס נ' מדינת ישראל (10.3.04); ע"פ (ב"ש) 4023/07 הורוביץ אריה נ' עיריית באר שבע (28.5.07).

7. לאחר שבחנתי את האמור לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבות שבפני נע מקנס בסך 1000 ₪ ברף התחתון ועד 7 חודשי פסילה, פסילה מותנית, קנס בסך 4000 ₪ והתחייבות כספית ברף העליון.

גזירת עונשו של הנאשם

8. לא מצאתי הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם. לא הוצגו נימוקים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה.

9. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

· לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם לא לקח אחריות על מעשיו. הנאשם בחר לנהל את משפטו עד תום. אמנם, אין בכך כדי להצדיק החמרה בעונשו, אך בוודאי אינו זכאי להנחת הודיה השמורה לאלו שבחרים להודות במיוחס להם.

· זקפתי לחובתו של הנאשם הרשעותיו הקודמות בתחום התעבורתי. הנאשם נוהג משנת 1984 לחובתו 134 הרשעות קודמות, לרבות 12 הרשעות קודמות בגין אותה עבירה בה הורשע בתיק זה.

· לא לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות שכן הנאשם ובא כוחו בחרו שלא להציג בפני את נסיבותיו האישיות של הנאשם.

10. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, ולאור ריבוי הרשעותיו הקודמות של הנאשם, ובפרט ריבוי עבירות זהות, מצאתי ליתן משקל משמעותי לשיקולי הגמול והרתעת היחיד.

עונשו של הנאשם:

11. סיכומי של דבר, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. פסילה בפועל מלהחזיק ומלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 24 ימים. הפסילה תחל לא יאוחר מיום 1.5.24 עד למועד זה על הנאשם להפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט. מוסבר לנאשם שאם לא יפקיד את רישיונו יחשב פסול מלנהוג מיום 1.5.24 אך הפסילה לא תימנה ולא תסתיים.

ב. קנס בסך 2,500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 5 תשלומים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.5.24.

את הקנס ניתן לשלם תוך 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום).

ג. פסילה בת חודשיים מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת על תנאי למשך שנתיים מהיום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט' אדר א' תשפ"ד, 18 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.